

ening end med Hensyn til andre Foreninger. Man maa lægge Mærke til, at denne Forening ikke er noget Actieselskab. Naar et saadant Repræsentantskab træder til, da repræsenterer det ikke Actionairerne, hvis Interesse er eens; Actionairerne i ethvert andet Selskab have den samme Pengeinteresse; der kan vel være en ringe Forskiel med Hensyn til Dvantsiteten, Men kan ele flere Actier end en Anden, men Interessen bliver dog egentlig talt den samme. Men her er Forholdet af en ganske anden Natur. Det er givet, at Præmien er forskjellig for de forskjellige Classer. Derfor man vil eftersee den Tabel, der har ledsaget dette Lovudkast, og som findes i Tidendens Anhang B, vil man see, hvor forskjelligt det har stillet sig for de forskjellige Classer. Men det man, naar der er Tale om et Repræsentantskab, særligt maa have Opmærksomheden henvendt paa, det er den store Banfelighed, der vil ligge i at faae disse forskjellige Interesser repræsenterede; thi hver af disse forskjellige Classer har sin forskjellige Interesse. Hvorledes, man derfor vil kunne forene disse forskjellige Interesser og organisere dette Repræsentantskab, er for mig noget aldeles Uklart. Jeg har allerede nævnt, at Husene og Gaardene efter denne Tabel udgjøre 94 pCt.; der har nemlig været forsikret i Gjennemsnit i de i Tabellen nævnte 10 Aar 160,500 Bygninger, og deraf udgjøre Huse og Gaarde 150,700; Antallet af de andre Bygninger, der blive tilbage, er altsaa saa ubetydeligt, at det bliver, saa at sige, aldeles forsvindende. Hvorledes vil man nu repræsenterer disse forskjellige Classer ligeoverfor hverandre? Og kan man i Almindelighed gaae ud fra, at man blandt Gaards og Huusmændene vil finde særdeles dygtige Repræsentanter? Det turde maastee være tvivlsomt; med al Agtelse for vor Landbostand, troer jeg dog ikke, at det vil være saa ganske let at finde Mænd blandt dem, der ere i Besiddelse af det Overblik, der udfordres til at bedømme og tage Bestemmelse om disse Forhold, og, saavidt jeg har opfattet det, er Meningen jo den, at denne Repræsentantsamling skal bestemme Præmiesatserne. Det er den store Banfelighed, at Repræsentanterne skulle affee fra deres egne Interesser og vare-

tage Alles, og det er ogsaa en Fordring, man i Almindelighed ikke stiller til Folk, thi Enhver vil dog helst fortrinvis virke for sin egen Interesse. Man siger: Vi ville virke igjennem de Enkeltes Interesser, det vil sige derved, at de Enkelte virke for deres Interesser. Ja det troer jeg ogsaa, man i Almindelighed kan; det er et Middel, som vistnok er af stor Betydning, der vistnok virker meget gavnligt, men her kommer det netop ikke til Anvendelse. Den anden Klasse, jeg nævned, var Fabrikkerne; der findes deraf et Antal af 600. Jeg vil spørge, hvorledes det vil være muligt at organisere et Repræsentantskab, hvor et Antal af 600 skal kunne faae en Repræsentation, naar hele Antallet er 150,000? Jeg skal nu med Hensyn til hvad der er bemærket om Huse og Gaarde tilføie, at det, hvad Bærdien angaaer, stiller sig noget anderledes. Af den hele Forsikringssum, som er noget over 151 Millioner i Gjennemsnit, falde paa Huse og Gaarde omtrent 108 Millioner, hvilket altsaa udgjør omtrent 72 pCt. af den forsikrede Capital. Skjøndt Forholdet her altsaa ikke er saa ugunstigt som ved de 94 pCt., saa vil det dog sees, at det er den overveiende Deel, næsten $\frac{3}{4}$ af det Hele. De Interesser, som her fremtræde med saamegen Betydning, ere altsaa den store Masse, der er dem, man hovedsagelig skal see hen til, og naar man gaaer ud fra denne Betragtning, vil der atter møde store Banfeligheder med Hensyn til Repræsentantskabet. Jeg troer derfor, at det Baalag, der er gjort den meget ærede Minister, at udnævne femten Mænd til Repræsentantskabet, er et Baalag, som i høi Grad vil være besværligt. Jeg har megen Tvivl, om det vilde kunne lykkes selv den dygtigste Justitsminister tilfredsstillende at opfylde det. Det er jo en anerkjendt Sag, at det, at man skal varetage de forskjellige Bygningseieres Interesser, vil frembyde store Banfeligheder ved Valget af Repræsentationen; man har meent, at det var næsten uopnaaaligt. Jeg skal i saa Henseende anføre en Autoritet, jeg forlanger ikke, at man skal stole paa min Betragtning af Sagen. I Anhang B til den nuværende Rigsdagssessions Tidende er det udtalt med megen Styrke, men rigtignok ikke for at godtgjøre Nødvendigheden af en